

Pamięć wody

14 sierpnia 2014

Data publikacji: 30.07.2008

20 lat temu, latem 1988 roku, świat nauki poruszyła jedna z najbardziej kontrowersyjnych prac badawczych, jaką kiedykolwiek opublikowało szacowane pismo „Nature”.

Jak twierdził charyzmatyczny francuski naukowiec Jacques Benveniste czysta woda mogła w jakiś sposób pamiętać, co wcześniej zawierała.

Benveniste rozpoczął z substancją powodującą reakcje alergiczne i rozcieńczał ją do tego stopnia, aż nie pozostało nic za wyjątkiem wody. Potem zaobserwował, że mimo to czysta woda była w stanie wywołać reakcję alergiczną żywych komórek.

Jeśli eksperyment ten był przeprowadzany poprawnie, mógł zmienić prawa chemii i fizyki.

Co więcej, badanie to mogło wywrzeć wielki wpływ na wiarygodność homeopatii – formy alternatywnej medycyny polegającej na specyfikach, w których kluczowy czynnik rozcieńczany jest do czasu, aż zniknie.

Wynikiem swego eksperymentu był zaskoczony sam Benveniste.

– Było to jak zakręcenie kluczykiem w Paryżu nad Sekwaną i odkrycie, że samochód, który znajduje się u ujścia rzeki, zapalił – powiedział.

SIŁY NADNATURALNE

John Maddox – redaktor naczelny pisma „Nature” zdał sobie sprawę, iż wyniki badań Francuza mogą być kontrowersyjne. Do artykułu o nim dodano zatem notkę, która przypominała tą opublikowaną przy okazji artykułu poświęconego zdolnościom Uriego Gellera. Mówiła ona m.in., iż „Nature sama zaangażuje

niezależnych badaczy, którzy oceniają kolejne próby z eksperymentem.”

W skład tej grupy wszedł sam Maddox oraz chemik Walter Stewart a także magik – demaskator James Randi.

Na nieszczęście dla Benveniste’a, odkryli oni, iż wyniki jego badań mogły być niedokładne. Wkrótce potem opublikowali artykuł, w którym wyjaśniali w jaki sposób asystenci francuskiego naukowca byli wybierani, aby odpowiednio interpretować uzyskiwane dane.

Benveniste po skandalu z „Nature” usunął się w cień, jednak do swej śmierci, która nastąpiła w 2004 utrzymywał, że jego badania były dokładne, jednak zostały zignorowane przez konserwatywną część świata nauki.

20 lat po opublikowaniu wyników jego badań nadszedł prawdopodobnie najlepszy czas na ocenę wpływu jego twierdzeń na debatę otaczającą homeopatię. Czy mieliśmy do czynienia z nierozpoznanym i niedocenionym geniuszem, czy może oszustem, któremu nie udało się jednak osiągnąć zamierzonych celów?

Jacques Benveniste

Dokonano wielu prób, w których powzięto próby powtórki eksperymentu Benveniste’a, które czasem dawały pozytywne rezultaty, jednak nie były one ani zgodne z nim, ani też przekonywujące.

ZJAWISKO

W 1997 Benveniste założył firmę DigiBio, która propagowała twierdzenia, jakoby woda nie tylko posiadała pamięć, ale owa pamięć mogła być przetwarzana, przesyłana drogą elektroniczną i aplikowana do następnej próbki wody, która mogła z kolei mieć wpływ na żywe komórki.

Amerykańska Agencja Zaawansowanych Projektów Badawczych Obrony

(DARPA) przetestowała twierdzenia DigiBio twierdząc, iż nie udało im się jednak „uzyskać efektów z cyfrowych sygnałów”.

Mimo to Benveniste kontynuował swe badania, wciąż zachowując wpływ wśród wielu homeopatów, jak Alex Tournier – założyciel Homeopathy Research Institute.

– Benveniste jest inspirującym i poświęcającym się naukowcem, który u szczytu swej naukowej kariery był w stanie położyć swoją reputację na szali, aby poinformować o zjawisku, którego nie rozumiał – homeopatii – stwierdził. Jest ona wciąż niezrozumiana, jednak działania Benveniste’a rozpoczęły nową erę badań naukowych na tym polu.

Jak na razie podjęto wiele klinicznych prób, jednak żadnej z nich nie udało się udowodnić, iż homeopatia jest w jakimkolwiek stopniu skuteczną metodą leczenia.

Powstało wiele pytań odnośnie dokonań Benveniste’a, jednak nie ulega wątpliwości, że ich wpływ odczuwalny jest do dziś.

Źródło oryginalne: BBC News

Źródło polskie: [Infra](#)